

ikke blot et værdifuldere Produkt, men der opnaas ogsaa, at den Arbeidskraft, som udfordres til selve Produktionen i Agerbruget, ikke bortdrages deraf paa den Tid, da den er nødvendigst. De fornødne Midler til Etableringen af eet eller flere Sukkerfogerier ere jo imidlertid ikke nu tilstede, og det turde maaske vare noget for længe, dersom man skulde vente paa Oprettelsen af flere Sukkerfogerier, indtil Den havde gjort en saadan Fremgang, at den selv kunde tilveiebringe den fornødne Kapital dertil.

Ligeoverfor enkelte Bemærkninger, der ere fremkomne, skal jeg fremsætte endnu et Par Ord. Naar det er sagt, at de af Staten overtagne Plantager have kostet store Bælp i Driftsubgifter, og at Driftsubgiften langt har oversteget Indtagten, saa er det ganske rigtigt. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har regnet suldstændigt rigtig; men jeg tror nok, at man, for at give den rette Forestilling om Forholdet med de overtagne Statsplantager, dog ogsaa maa se hen til, hvilken Fremgang disse Statsæiendomme have gjort ved Hjælp af disse Driftstilskud. Jeg tror ikke, jeg huffer feil i, at Produktionen paa den Plantage, som det ærede Medlem nævnte, Sion Farm, i de 4 Aar, Staten har eiet den, er forøget til idetmindste det Tredobbelte. Dersom jeg huffer ret, var den første Sukkerhøst kun nogle og tyve Tønde Sukker, medens den sidste var omtrent paa 200 Tønde. Jeg kan huffe feil ved Tallet — jeg har ikke Opgivelserne ved Haanden, — men ærede Medlemmer ville meget snart have Tallene liggende for sig, da de uden Tvivl ville kunne finde dem i Finantsudvalgets Betænkning, idet de af mig ere meddelte til det ærede Finantsudvalg. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds mente, at det Bedste, man kunde gjøre, naar en Plantage, hvori Staten havde Penge tilgode, kom til Tvangsauktion, og man blev nødt til at overtage den, var saa hurtigt som muligt at blive af med den igjen, uden Hensyn til, hvormeget der tabtes derved. Jeg tror, at det ærede Medlems Anskuelse i saa Henseende ikke deles af alle Medlemmer her i Salen. Jeg tror tværtimod, at Mange med mig ville være enige i, at det ikke altid er fordelagtigt at tage det første Tab uden Hensyn til, hvor stort det er, og jeg tror ogsaa, man med Føie vil kunne sige, at Staten ved at faae Plantager i sin egen Haand ialtsald bør gjøre Forsøg paa, om ikke mindre Eiendomme med Fordel ville kunne etableres paa Den. Det er en Lante, der er ligesaa gammel som Oprettelsen af Sukkerfogerier derovre, at det kunde være ønskeligt, at Eiendommens Fordeling derovre ligesom andre Steder ikke var den, at der kun var store Eiendomme, men at der ogsaa fandtes Middel-eiendomme; men at det jo kun er muligt, naar Sukkerproduktionen er Hovedsagen, for ikke at sige den eneste Produktion, der er lønnende, og

det kun er muligt, naar Bearbejdningen af Sukker-røret adskilles fra Produktionen deraf. Jeg sympathiserer med Ansæt om, at der ogsaa paa St. Croix maatte kunne opstaa Middelæiendomme, og at det maatte kunne vise sig, at ogsaa Middelæiendomme og mindre Jordbrug med Fordel maatte kunne trives der. Jeg skal ikke trætte det høie Thing med nærmere at gjøre Rede for de Fordele, som ere forbundne dermed, og jeg behøver det saameget mindre, som Emnet jo ikke er nyt, og jeg paa Forhaand tør antage, at Thingets Sympathi gaar i samme Retning. Et æret Medlem har udtalt, at Forholdene paa St. Croix stadig blive værre og værre, det benægter jeg paa det Bestemteste. Jeg paastar tværtimod, at Forholdene nu ere betydelig bedre, end de vare for et Aar, end sige for tre Aar siden. Min Formening derom støtter jeg ikke blot derpaa, at Den jo i forrige Aar har havt en ialtsald jevn god Høst, og at Høsten iaar maa antages at blive en Middelhøst, men jeg støtter den ogsaa paa, at det iaar dog synes, at Sukkerfogeriet vil komme til at arbejde paa en langt mere tilfredsstillende Maade end de foregaaende Kampagner. Det vil være ærede Medlemmer bejskndt, at Sukkerfogeriet begyndte sin Kampagne i rette Tid. Jeg antager, at de ærede Medlemmer, som have nogen Interesse for Vestindien, ogsaa ville have bemærket, at det er lykkelig Sukkerfogeriet at fikke sig Naastof til Bearbejdning ved Overenskomst med Planterne, ganske vist paa noget dyrere Bilskaar, end der var antaget i 1876, idet Prisen er bleven 6 Pd. Sukker pr. 100 Pd. Rør. Men naar man ser hen til, at der efter den egentlige Beretning er indbudet 6,74 eller 6¾ Pd. Sukker af første Klasse pr. 100 Pd., synes Forholdet her mellem Udvinning og Pris at være tilfredsstillende. Den bearbejdende Maaske har været ikke ubetydelig, den har været ugentlig efter de senere Beretninger omtrent 1 Mill. Pd. Rør ved hver af de fem Stationer. Det være langt fra mig at ville garantere en lykkelig Kampagne for Sukkerfogeriet denne Gang, men jeg siger kun: Kampagnen er begyndt heldig, saaledes at der ogsaa paa dette Punkt maa siges at være en Fremgang. Endvidere anser jeg det for en betydelig Forbedring, at Forandringen i Arbejderforholdene ikke alene gik rolig for sig denne Gang, men at det ogsaa har vist sig, at det frie Arbejde synes at tilfredsstillende — jeg tror at maatte sige — alle Parter. At der naturligvis kan være enkelte Misforhold, vil jeg indrømme, men i det Hele taget er man tilfreds med Resultatet deraf, og altsaa den store Omvæltning i Arbejderforholdene er tilendebragt paa en tilfredsstillende Maade. Ogsaa dette anser jeg for at være en betydelig Forbedring. Det staar for mig saaledes, at man ikke behøver at se med mørke, end sige fortvilede Blikke paa Fremtiden, naar man først og fremmest søger at bringe det absolut Fornødne